

«Χαίρε, δι΄ης νεουργείται η κτίσις!»

Αιδεσιμολογιώτατε,
Αγαπητοί αδελφοί εν Χριστώ,

Πρίν γίνει μοναχή, η Αγία Κασσιανή μιλούσε με τον μελλοντικό αυτοκράτορα. Ο Αυτοκράτορας ήθελε να την πείσει ότι οι γυναίκες δεν έχουν θέση στην Εκκλησία – μάλιστα, ότι οι γυναίκες είναι κατώτεροι των ανδρών. Της λέει ο Αυτοκράτορας: **«εκ γυναικός ερρύη τα φαύλα»** (δηλαδή από τη γυναίκα πηγάζουν τα άσχημα, η αμαρτία - γιατί η Εύα έφερε το προπατορικό αμάρτημα). Η Αγία Κασσιανή, όμως, απάντησε: **«Αλλά και δια της γυναικός πηγάζει τα κρείττονα, ω Βασιλεύ»** (δηλαδή, «αλλά, Αυτοκράτορά μου, από την γυναίκα έρχεται ο Ισχυρότερος, ο Δυνατότερος, ο Μεσσίας, ο Σωτήρας του κόσμου.»)

Απόψε, 5^η Παρασκευή των Νηστειών, ήλθαμε όλοι να προσευχηθούμε στον Κύριο και Θεό μας, να Τον ευχαριστήσουμε για την ημέρα και να μας ευλογήσει αυτό το βράδυ. Επίσης, ήλθαμε στο πνευματικό σπίτι μας, για να τιμήσουμε αυτή την Δέσποινα και Κυρία, Μητέρα και Παρθένος, τη Βασίλισσα των Αγγέλων, την Θεοτόκος και Αειπάρθετος **Μαρία**. Είναι η γυναίκα που παύει τα δάκρυα της Εύας, αλλά και τα δάκρυα όλου του κόσμου. Είναι η γυναίκα που φέρνει χαρά στον κόσμο μέσω του Υιού της, τον Ιησού Χριστό.

Όπως είπαμε τη πρώτη Παρασκευή των Νηστειών, οι Χαιρετισμοί της Παναγίας «ζωγραφίζουν», θα λέγαμε, μία εικόνα ολοφάνερη και όμορφη, αφήνοντάς μας να δούμε ποιά είναι αυτή η γυναίκα που είναι η «λαμπάδα γεμάτη φώς με την οποία βλέπουμε στο σκοτάδι». Η εικόνα της είναι υπόδειγμα – παράδειγμα – όχι μόνο για κάθε γυναίκα, αλλά και για κάθε Χριστιανό και κάθε Χριστιανή. Η Εκκλησία την τιμά με ποικίλους ύμνους, προσευχές και ικεσίες, διότι είναι ο άνθρωπος που δέχθηκε να είναι Μητέρα του Θεού, να γεννήσει τον Σωτήρα, να Τον μεγαλώσει στη γη αυτή, να νιώσει τον σταυρικό Του θάνατο. Ήταν η πρώτη να Τον δει μετά την ανάστασή Του, να χαρεί αυτή τη χαρά των αγγέλων. Μία απλή γυναίκα με φόβο Θεού και ταπείνωση, που έγινε «τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ.»

Η Παναγία μας είναι καθέδρα του επουρανίου Βασιλέως – ο Θρόνος του Θεου – ήταν η γυναίκα αυτή της Ναζαρέτ από δύο ενάρετους γονείς. Αυτό, βέβαια, καλό για την Παναγία...τί έχει να κάνει η ζωή της για μας;

Αδελφοί μου αγαπητοί, **εμείς μπορούμε να γίνουμε άγιοι, να ζήσουμε και εμείς την χαρά της Παναγίας.** Στην αγκαλιά της, βάστηξε «τον βαστάζοντα πάντα». Εμείς – κάθε Κυριακή, γιορτή και Προηγιασμένη – έχουμε την ευκαιρία να δεχθούμε στην καρδιά μας τον ίδιο Κύριο και Λυτρωτή μέσω της Θείας Κοινωνίας. Η Θεία Ευχαριστία είναι εκεί όχι για «δύο-τρεις φορές το χρόνο», αλλά να πηγαίνουμε να κοινωνούμε όσο συχνά μπορούμε (με την ευλογία του πνευματικού μας). Ο Θεός θέλει κοινωνία με μας πάντοτε! Όμως, να γίνει κάποιος «άγιος» ή «αγία» δεν είναι μόνο με την συμμετοχή του στη λατρεία. Είναι να αγαπά τον Θεό και τον συνάνθρωπό του με όλο του το «είναι». Όπως λέει ο Αγ. Ιωάννης ο Θεολόγος, «όποιος λέει ότι αγαπά τον Θεό και μισεί τον συνάνθρωπό του είναι ψεύτης.» Γι'αυτό, η αγάπη του Θεού και η αγάπη προς τον συνάνθρωπο πρέπει να είναι ολοφάνερη όπως της Παναγίας. Τόσα θαύματα με τις ικεσίες της έχει κάνει η Παναγία μας. Και εμείς, τότε, αδελφοί μου, να δείξουμε την αγάπη μας με το να συγχωρούμε, να κάνουμε ελεημοσύνη, να αποδείξουμε κάθε ώρα και στιγμή ότι δεν ζούμε πλέον εμείς, αλλά ζει ο Θεός μέσα μας.

Ας ζήσουμε την ζεστασιά της Παναγίας Μητέρας μας, μία Μητέρα που θέλει να μας δει κληρονόμους της Βασιλείας του Θεού. Ας ζήσουμε τον πόνο που είχε στην σταύρωση του Κυρίου, αλλά και την χαρά που ένιωσε στην ανάστασή Του, με το να συμπροσευχηθούμε στις ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας. Ας δείξουμε την αγάπη που έδειξε και αυτή στον συνάνθρωπό μας, ανεξαρτήτως τί είναι τα πιστεύω και η φυλή του – όλοι είναι άνθρωποι του Θεού! Η Παναγία ήταν από εβραϊκή οικογένεια – και είναι η Μάνα όλων των Ορθοδόξων, όλων των ανθρώπων του κόσμου. Μόνο έτσι θα μάθουμε ότι απ'αυτήν **«νεουργείται η κτίσης»** - ο σκοπός της αποψινής ακολουθίας, αλλά και των φτωχών λόγων μου για την Μητέρα Θεοτόκο.

Κλείνοντας, ας πούμε από τα βάθη των καρδιών μας να μας βοηθήσει η Παναγία μας αυτή τη Μεγάλη Εβδομάδα και να κραυγάσουμε, **«Χαίρε, Νύμφη Ανύμφευτε!»**

**“Rejoice, for you are a throne for the King!
Rejoice, for you hold the One who holds everything!”**

Reverend Father,
Brothers and Sisters in Christ,

Before she became a nun, St. Kassiani had a conversation with the future emperor. The future emperor wanted to convince her that women did not have a prominent place in the Church – that they were “lower in rank” than men, in some way. The Emperor says to her, **“by a woman, sin entered the world”** (that is, through Eve’s sin). St. Kassiani, though, answered him: **“But also by a woman the Mighty One, the Messiah, the Saviour of the world was born.”**

Tonight, this 5th Friday of Great Lent, we all came to worship our Lord. Also, we came to our spiritual home to honour this great Lady, Mother and Virgin, the Queen of the Angels, the Mother of God and Ever-Virgin Mary. She is the woman who ceases Eve’s tears, together with the tears of every person on earth. She is the woman who brings joy to the world through her Son, Jesus Christ.

As we had said the first Friday of Lent, the “Salutations” of the Theotokos ‘paint a beautiful picture’ so that we can see who this woman is that the hymnographer describes as “a Light-bearing lantern who shines upon those who were in darkness.” Her personality is an example for every woman, but also for every single Christian, every person. The church honours her with many hymns and prayers, because she is the person who accepted to be the Mother of God, to give birth in the flesh to the Saviour, to raise Him on this earth, to live His crucifixion and death as no one else would. She would be the first to see Him after the Resurrection, to rejoice in the joy of the angels. A simple woman with the fear of God and humility...would later become “higher in honour than the Cherubim and beyond compare more glorious than the Seraphim.”

The Panagia is the Throne of the Heavenly King. Yet, what does this mean for us? **Brothers and sisters: we too can become holy, living the same joy that she lives.** In her embrace, she held “He that holds all things.” Every Sunday, feastday and Presanctified, we have the chance to receive in our hearts the same Lord and Saviour through Holy Communion. The Holy Eucharist is not for “once, twice or three times a year”, but we should go as often as possible (as the early Christians

did). God wants us to be in communion with Him always! Yet, we should remember that people do not become holy simply by 'taking part in worship' alone. Becoming 'holy by grace' is to love God and your neighbour with all your being. St. John the Theologian says so correctly: "whoever says they love God but hate their brother and sister is a liar." This is why love to God and love to your neighbour should be as apparent as was Panagia's. With her prayers, she has done so many miracles. We can show our love by forgiving our neighbour, by showing compassion, by proving that 'we no longer live, but God lives in us.'

Let us live the warmth that our All-Holy Mother brings us, a Mother that wants to see us inheritors of the Kingdom of God. Let us live her pain – pain she felt during the Crucifixion of the Lord – but also her joy that she felt at the Resurrection, by praying together at the divine services of Holy Week. Let's show the love she showed towards our neighbour, no matter what race and beliefs they have – all people are God's people! The Virgin Mary was from a Jewish family – and now she is the Mother of all orthodox, the Mother of all people. Only in this way can we know that, through her, "**creation is recreated**" – the whole point of tonight's service (and my poor words about the Theotokos).

Closing tonight, let us all pray from the depths of our souls that our Most-Holy Theotokos helps us this Holy Week and cry out to her, "**Rejoice, O Unwedded Bride!**"